

прави това, необходимо е да ся доведе въ съобщение съ желязѣнъ тѣж окупъ вещество, кое има по голямо сродство съ кислородъ тѣ, отъ колко то желязо то. Въ таквъ случай кислородъ тѣ ще ся съедини съ това вещество и ще образува ново тѣло, а желязо ще ся получи въ чисто състояние.

Приведеный тѣ примѣръ ся примѣнява на практикѣ въ голѣмы размѣры: желязо то ся добива изъ земѣж тѣж не въ чистъ видѣ, а съединено съ кислородъ тѣ. Желязна та руда има видѣ на голѣмы червеникавы буци, кои приличать на камъци. За да ся очисти, желязна та руда я смѣсвють съ въглини и я прегорявють въ особенъ родъ пещы. Въглины тѣ при това ся распалвють силно; а ный вече знаемъ, че распаленый въгленъ жедно ся съединява съ кислородъ тѣ и образува въглекислота. И тѣж, кога то ся разгорють въглины тѣ, кислородъ тѣ ся отдѣля изъ желязѣнъ тѣж рудѣ и, като ся съедини съ въглеродъ тѣ, исфиряса въ видѣ на въглекислотѣ, а въ пещь тѣж си остава чисто металическо желязо.

Ный слѣдователно видимъ, че вещество то, кое има много силна наклонность за съединяване съ друго вещество, може, при благоприятны обстоятелства, да го привлече къмъ себѣ си и да ся съедини съ него, макаръ бы това послѣдне то вещество и да ся е намирало вече съединено и съ трето вещество. Въ таквъ случай казвють: едно тѣло ся отдѣлило изъ първо то си съединение и ся съединило съ друго тѣло, кое е повече сродно съ него. Въ приведеный тѣ примѣръ кислородъ тѣ ся отдѣлил изъ рудѣж тѣж и ся съединилъ съ въгленъ тѣ.

Нъ бывють и таквъ родъ случаи, че двѣ сложны тѣла, доведены въ съприкосновение, замѣнявють ся съ едни изъ съставны тѣ си часты. Нека пояснимъ и това съ примѣръ. Готварска та соль, какъ то вече знаемъ, състои изъ натрий и хлоръ;